

Список використаних джерел:

1. Офіційний сайт Держкомстату. URL: <http://www.ukrstat.gov.ua/>. (дата звернення 18.03.2021)
2. Міністерство освіти і науки України URL: <https://mon.gov.ua/ua> (дата звернення 18.03.2021)

Фартушний М. В.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

**СУТНІСТЬ ТА ВИДИ ПУБЛІЧНО-СЕРВІСНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ
ДЕРЖАВИ**

Публічно-сервісна діяльність – це діяльність відповідних державних і недержавних органів щодо забезпечення під час їхніх взаємовідносин із населенням, конкретними фізичними та юридичними особами умов, за яких останні здатні ефективно реалізовувати й захищати свої права, свободи та законні інтереси. Таке визначення публічно-сервісної діяльності дає нам В. Авер'янов, яке певним чином збігається з визначенням «публічні послуги» у законодавстві. Розглянемо це більш детально. Відповідно до Концепції розвитку системи надання адміністративних послуг органами виконавчої влади, затвердженої розпорядженням Кабінету Міністрів України від 15 лютого 2006 року № 90-р, сферу публічних послуг становлять послуги, що надаються органами державної влади, органами місцевого самоврядування, підприємствами, установами, організаціями, які перебувають в їх управлінні.

В свою чергу публічні послуги поділяються на державні (що надаються органами державної влади) та муніципальні (що надаються органами місцевого самоврядування (далі – ОМС)). Але їхньою сумісною спільною та найважливішою складовою є адміністративні послуги, визначення якого наведено в ЗУ «Про адміністративні послуги». Адміністративна послуга – результат здійснення владних повноважень суб'єктом надання адміністративних послуг (орган виконавчої влади, інший державний орган, орган влади Автономної Республіки Крим, орган місцевого самоврядування, їх посадові особи, державний реєстратор, суб'єкт державної реєстрації, уповноважені відповідно до закону надавати адміністративні послуги) за заявою фізичної або юридичної особи, спрямований на набуття, зміну чи припинення прав та/або обов'язків такої особи відповідно до закону.

Як ми вбачаємо з наведених вище понять, кожне попереднє визначення є більш ширшим та поглинає кожне наступне. Але всі вони мають одне спільне – надання послуг. Звісно, кожна людина зверталася до органів державної влади або, найчастіше, до ОМС за отриманням певної послуги. Найяскравіший приклад це отримання паспорта громадянина України по досягненню віку встановленого законодавством. Так, це ми всі проходили, в даній процедурі немає нічого складного, за багато років вона не мала капітальних змін, а найчастіше дитині допомагають впоратися батьки. Але візьмемо процедуру складніше – звернення до державного

реєстратора за реєстрацією прав на нерухоме майно. По-перше, скільки відбулося змін в самій системі реєстрації за останні двадцять років? Від паперової форми до кількох видів електронної. По-друге, скільки разів змінювалися суб'єкти уповноважені здійснювати таку реєстрацію? Від державних органів до господарських товариств та назад.

Звісно, наша держава розвивається, прямує за інноваціями, за зручним способом реєстрації, збереження, обробки та пошуку інформації, даних, документів. Але скільки людей постраждало внаслідок таких реформувань? Всі знають, що в нас де-юре не завжди збігається з де-факто. Візьмемо наприклад корупцію. Дуже часто в новинах можна почути: «посадову особу спіймали на отриманні хабара». Та це лише виявлені випадки, а скільки ще залишається за латентною статистикою – невідомо. Це нам ще раз показує, що не всі посадовці дотримуються посадових інструкцій та законодавства загалом при наданні публічних послуг. У 2020 році Україна посіла 133 місце зі 180 країн світу за рівнем корупції, що не є навіть нормою для розвиненої країни та нормального функціонування державного апарату.

Список використаних джерел:

1. Авер'янов В. Вибрані наукові праці/за заг.ред. Ю.Шемшученка, О.Андрійко. Київ: Ін-т держави і права ім. В.М. Корецького НАН України, 2011. 448с.
2. Щодо надання роз'яснення термінів, які застосовуються у Законі України "Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо відповідальності за корупційні правопорушення". *Лист Міністерства юстиції України* від 18.12.2009 № 967-0-2-09-22. Прийняття від 18.12.2009. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v967-323-09#Text>
3. Про адміністративні послуги: *Закон України* від 06.09.2012 № 5203-VI. Дата оновлення: 21.03.2021. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/5203-17#Text>
4. Індекс сприйняття корупції – 2020. URL: <http://cpi.ti-ukraine.org/#/>

Чернікова-Фалько А. А.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

**СТРАТЕГІЇ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ
НА РИНКУ НЕРУХОМОСТІ**

Стратегія ринку нерухомості істотно впливає на всі сфери економіки, тому що нерухомість є значним активом будь-якої країни, найбільш надійним та ефективним об'єктом інвестицій, який також є важливим джерелом поповнення бюджету.

Офіційним днем створіння українського ринку нерухомості вважається 19 червня 1992 року, коли Верховна Рада України прийняла Закон «Про приватизацію державного житлового фонду». Саме цей документ дозволив вивести з «підпілля» операції купівлі-продажу об'єктів нерухомості. Легалізація бізнесу на ринку нерухомості визнала появу професійних посередницьких структур: агентств і ріелторських